

gyldighed og mangel på interesse fremmer ikke forståelsen og respekten mellem mennesker. Det, der lægges op til her, er for forældrenes vedkommende, at de igen får interesse for deres børn. De har måske givet op, men forældre skal interessere sig for deres børns liv. De har retten og pligten til det.

De opgaver, der pålægges forældrene, er pålæg, der er realistiske for forældrene at efterleve, og skal selvfølgelig gives ud fra en faglig vurdering. Det er også vigtigt at sige, at afgørelsen om manglende efterlevelse af et forældreplæg forudsætter, at der foreligger klare aftaler og informationer, så ingen er i tvivl om, hvad indholdet er. Ligeledes er det vigtigt at påpege, at stop for udbetaling af børnefamilieydelse kun sker for et kvartal ad gangen. Jeg skal understrege, at det bestemt ikke for os er noget mål, at så mange som muligt bliver trukket i tilskuddet.

Forældreplægget bliver nu med dette lovforslag en »skal«-ordning. Nu skal forældrene tage et medansvar for deres store børn, og vi håber, at det bliver endnu et værktøj til socialrådgiverne.

Vi har selvfølgelig læst de mange høringsvar, der i forbindelse med lovforslaget er kommet, og ud fra de svar må jeg sige, at socialrådgiverne stadig har meget stor faglig kompetence og mange styringsmuligheder.

Der er ligeledes forslag om ungeplæg for de 12-17-årige. Her er det den unge, der pålægges at tage imod et selvfølgelig relevant tilbud eller udføre, som der står, konkrete handlepligter. Det kan være et pålæg om at tage imod en kontaktperson eller deltage i et relevant behandlingsforløb. Der er ikke den samme konsekvens som ved forældreplægget, men der gennemføres dog et projekt i en politikreds, hvor politiet kan hente den unge, hvis den unge ikke møder op. Mange af handlepligterne vil være en del af en større plan for den unge, som har brug for en struktureret og overskuelig hverdag. Handleplanerne udarbejdes i samarbejde med den unge og forældrene. Dansk Folkeparti ser frem til, at socialrådgiverne bruger dette redskab, så forældrene og deres børn får den opfattelse, at det ikke er ligegyldigt, hvad de foretager sig.

Jeg har ikke kunnet se, hvornår vi skal evaluere, men jeg går stærkt ud fra, at vi skal evaluere, hvilket jeg også vil spørge ind til. Igen vil jeg gerne slå fast, at vi vil hjælpe, men nogle gange er det nødvendigt at sætte lidt vægt bag de aftaler, der indgås i et forløb.

Kl. 11:34

Formanden:

Der er ikke registreret nogen ønsker om korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. René Christensen, og næste ordfører er fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Når vi snakker om de udsatte børn og unge, snakker vi altid om, hvem der svigter dem mest: Er det forældrene, eller er det samfundet? Når man spørger socialarbejderne, siger de jo, at begge parter gør det. Forældrene svigter dem, fordi de ikke er i stand til at tage ansvaret på sig, men det er lige så meget samfundet, der svigter dem, fordi man ikke hjælper de forældre, der ikke er i stand til at yde omsorg for børnene og de unge. Derfor synes jeg også, det er enormt bekymrende, når man ser et lovforslag, som skal slå de forældre, der ikke er i stand til at give den omsorg, oven i hovedet.

Da vi sidst var til forhandlinger vedrørende reformer for børnene, fik vi at vide, at næsten halvdelen af forældrene til de børn, der bliver anbragt, selv havde været anbragt. I mange tilfælde er der tale om psykiske lidelser, vold og andre former for misbrug, enten i form af overgreb eller fordi forældrene selv er misbrugere, og derfor synes jeg også, det er meget bemærkelsesværdigt, at regeringen fremsætter et lovforslag – jeg vil sige, at vi nødtager del i det – der går ud på, at nu skal de forældre straffes yderligere.

Lovforslaget vil også medføre en total social skævvridning. De, der har pengene og er i stand til at betale, vil nemlig også gøre det. Hvis barnet af lægeparret fra Hellerup keder sig fredag aften og sætter ild til nogle containere, har forældrene faktisk pengene til at betale, men hvad gør man for de andre forældre, som ikke har midlerne?

Vi ved jo, at fattigdommen vokser i Danmark; vi ved, at de fattige er blevet fattigere, og oven i købet at tage det sidste brød fra forældrene vil yderligere forværre situationen i hjemmene. Mange af børnene i meget, meget udsatte familier er udsat for vold, og ved at stramme og gøre situationen værre for forældrene kan man altså risikere, at de børn får ekstra tæv derhjemme, fordi de ikke har kunnet finde ud af at opføre sig ordentligt.

Hvis der er nogle børn, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, er vi nødt til at se på,